

Voorzitter,

Ter voorbereiding op dit voorstel over kindermishandeling (waarvan kindermisbruik een vorm van is) las ik uit het boek niemandskinderen van Carolien Roodvoets het volgende:

Niemandskinderen zijn niet van hun ouders, omdat hun ouders niet liefdevol waren. Zij zijn niet van zichzelf, omdat zij ook niet van zichzelf kunnen houden. Zij zijn niet van hun omgeving, wanneer die omgeving niets doet en niet ingrijpt. Zij zijn niet van de hulpverlening, wanneer zij daar niet terechtkomen of wanneer de hulpverlening faalt. Zij zijn later niet van hun partners, wanneer zij zich niet kunnen binden, en zij zijn niet van hun eventuele kinderen die worden geboren, wanneer zij in het ergste geval ook niet van hun eigen kinderen kunnen houden.

Kinderen die in een onveilige situatie opgroeien, ontwikkelen allerlei strategieën. Deze strategieën helpen hen door de jeugd te komen, maar tijdens de puberteit of volwassenheid ontstaat er een confrontatie met deze eerder opgedane ervaringen.

Ook vanuit Den Haag komt een sterk signaal; door aanpassing van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. De meldcode is de professionele norm om melding te doen bij Veilig Thuis als er vermoedens zijn van acute en structurele onveiligheid.

Een uitspraak van minister de Jonge over kindermishandeling luidt als volgt: "kindermishandeling is het grootste geweldsvraagstuk van deze samenleving"

Hij roept iedereen op om vermoedens van kindermishandeling te melden. "We hebben iedereen, echt iedereen, nodig om de cirkel van geweld te doorbreken." Onder de noemer 'iedereen' hebben we het in eerste instantie over professionals maar ook niet professionals (zoals bijvoorbeeld vrijwilligers, trainers van Alblasserdamse sportverenigingen maar ook buurtbewoners welke op een structurele basis met kinderen contact hebben) hebben een burger verplichting om vermoedens van kindermishandeling bij veilig thuis te melden. Want professionals kunnen dit immers niet alleen.

En ja voorzitter we delen deze mening als ook de urgentie van dit probleem van de minister. Echter niet alleen op landelijk niveau maar ook door een vertaalslag te maken naar lokaal/ gemeentelijk niveau.

En ja, we staan ervoor dat we als gemeente Alblasserdam aan zet zijn om een bijdrage te leveren om dit probleem op een *vooral constructieve en veilige manier* met elkaar (dus met professionals en niet professionals) georganiseerd plenair te bespreken zodoende een nog grotere stap te

zetten om kindermishandeling te voorkomen. Inderdaad preventie staat hierin hoog in het vaandel.

Ja voorzitter: Laten we dit in Alblasserdam samen doen tijdens de week van de kindermishandeling door 1 plenaire sessie te organiseren. Een uitgelezen moment om hier op lokaal niveau aandacht aan te geven en bovendien past het en ondersteund het geheel ook het lokale plan van aanpak jeugdhulp 2018-2022, wat het college heeft uitgedragen met ondersteuning van deze raad.

Waar gaat het dan over tijdens de plenaire sessie?

- handvaten hoe je kindermishandeling kan signaleren.
- informatie: wat een melding inhoudt en hoe je een melding kan uitvoeren bij de organisatie Veilig Thuis.

Dit alles voor: vrijwilligers die kinderen begeleiden met hun sport, voor geïnteresseerden uit ons dorp. Maar zoals eerder gezegd ook professionals werkzaam in het onderwijs, zorg, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, jeugdhulp of bij de politie. Zodat we er gezamenlijk voor kunnen zorgen dat slachtoffers van kindermishandeling uit de samenleving eerder en vaker in beeld gaan komen.

Want kindermishandeling is niet altijd zichtbaar en herkenbaar. Het maakt dan niet uit in welke rol (professionals of niet professionals) of in welke hoedanigheid we mogelijk geconfronteerd worden met dit probleem. Maar het veroorzaakt een groot veiligheids- en gezondheidsrisico en kinderen hebben daar last van. 127.000 kinderen krijgen jaarlijks met kindermishandeling te maken en er sterven kinderen aan de gevolgen hiervan ondanks alle inspanningen die de afgelopen jaren zijn gepleegd. En last but not least: de financiële schade is immens. Ik weet niet wat de precieze maatschappelijk kosten van kindermishandeling zijn, maar als je alle medische, psychologische, juridische en economische kosten bij elkaar optelt, moet je toch aan een groot bedrag komen. Uit recentelijk onderzoek weten we dat dit jaarlijks miljarden euro's door extra zorggebruik en ziekteverzuim kost. Proactieve zorg rondom mishandeling dient niet alleen een intrinsiek belang, maar zou ook economisch kunnen renderen (Speetjens 2016). En dan hebben we het nog niet over het persoonlijk leed wat velen wordt aangedaan. Beschadigingen die vroeg in het mensenleven structureel, door bijvoorbeeld emotionele verwaarlozing, zijn aangebracht leiden vaak tot een kwetsbare persoonlijkheidsstructuur. Gevolgen: depressie, eenzaamheid, psychische pijn en daardoor moeizaam sociaal functioneren en ziekteverzuim. En mogelijk bestaat er een relatie tussen kindermishandeling en zelfmoord...

Daarom doe ik aan u een oproep om dit voorstel tegen kindermishandeling te steunen: om hier ook in Alblasserdam zichtbaar en in preventieve zin, vorm aan te geven.

Ik zie het als onze plicht voorzitter om er met elkaar voor zorgen dat niemandskinderen iemandskinderen worden!